

פְּרֻשֶׁת עֵינֵי חַמְד

יוֹסֵף לְאָזַר ע"י בֵּית הַכִּנְסַת שְׁכֵנֵת ע"י חַמְד - אֲבִשְׂרַת צִיּוֹן

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֶׁת מְצָרַע - דִּבְוֹר פּוֹחַ רוּחֵי

"זאת תהיה תורת המצרע" (ויקרא יד, ב)

רוח ונשמה שנפחת באפינו ולשון אשר ששמת בפינו". ולכאורה מדוע הזכיר בסוף את "הלשון" בפני עצמו, והרי הוא בכלל "איברים" שפילגת בנו?

ולפי המבואר, הזכיר איבר זה בנפרד, מפני שהוא יש בו גם גוף וגם רוח ונשמה, ואינו כשאר האיברים שפילגת בנו שהם רק איברי הגוף, ולא כרוח ונשמה שנפחת באפינו שהם רק איברי הנשמה. והנה אדם שאינו שומר פיו ולשונו, ומדבר לשון הרע, הרי אינו משתמש באבר זה למטרתו הנכונה שהיא לרוחניות, ולחיי רוח ונשמה בעולם הזה ועל ידי דיבור לשון הרע, ניטל מלשונו כוח חיות, ולכן יש בו דין טומאה.

אמרו בגמרא על אותו וכולו שהיה מסתובב בעיירה ושואל מי רוצה סם חיים, לאחר שנתקבצו ובאו אליו התושבים אמר להם, "נָצַר לְשׁוֹךְ מֵרַע (תהלים לד, יד)".

והנה וודאיו שלא היתה כוונתו על חיי הגוף והחומריות בעולם הזה, וכן לא היתה כוונתו לזכות לחיי עולם הבא, שהרי דיבר על חיים כפשוטן, "מאן בעי חיי", אלא ודאי כוונתו היתה על חיי הנשמה והרוח בגוף- העולם הזה, ומי שרוצה לזכות לזה, על ידי נצירת לשונו, אבל להיפך מי שאינו שומר פיו ולשונו ניטל ממנו חיות זו של חיי הרוח בגוף, ולכן חלה בו טומאת צרעת.

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחס

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

אמרו במדרש (פט"ז): שעניינה של צרעת באה על חטא מספרי לשון הרע. וצריך ביאור, מה השייכות של עונש צרעת על חטא לשון הרע?

ונראה לבאר, דהנה עניין "טומאה" בכל מקום מצינו שבאה, בזמן שיש "נטילת חיות" מסויימת, כמו מת שהוא אבי אבות הטומאה, הרי בזמן נטילת נשמתו וחיותו באה הטומאה. וכן בבהמה, כשמתה בא טומאת נבילה, וכן טומאת יולדת, הרי בזמן לידתה יש ניתוק חיים מסויים לעובר, ואז באה הטומאה. ומעתה צריך ביאור, ב"טומאת צרעת" מחמת מה חלה הטומאה ומה שורש טומאתה?

ונראה בביאור העניין, דהנה יש לאדם רמ"ח איברים, והם איברי הגוף, המשמשים לדברים גשמיים, ומאידך גיסא יש לאדם גם את אברי משכן הנשמה כמו לב, מח וכדומה, שהם משמשים לעניינים רוחניים, אכן ישנו איבר אחד באדם שהוא גם מאיברי הגוף וגם מאיברי הנשמה, והוא "הפה"- "הלשון", שהוא האיבר המקשר בין הגוף והנשמה, שהרי דיבור מצד אחד הוא איבר גופני וגשמי, אכן מצד שני הרי הוא גם רוחני, כמו שנאמר וַיִּפֹּחַ בְּאָפִיו וְנִשְׁמַת חַיִּים (בראשית ב, ז) ותירגם האונקלוס "רוח ממלא".

ובזה אפשר לבאר מה שנאמר בתפילת שבת קודש: "על כן איברים שפילגת בנו

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה ישי בן גילה יניב בן גילה שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה עינת בת רחל ברכה רחל ברכה בת פדילה דליה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"מ רחל ברכה בת פדילה דליה ארז מזרחי וב"ב נעם יצחק בן רחל ברכה עמית בן רבקה יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע נטלי בת יונית שלמה ודנה דוד וב"ב קסירר אפרים וב"ב י.מ.ש כדורי כולל ברסלב אילת

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רונית בת סימה תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר יוסף בן רחמה יפית בת ג'ינה אורן בן נעמי שירין בת חנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזירי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזירי בן פרחיה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעדיה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל רחל בת זוהרה דניאל רפאל בן חגית אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה שלו בן מזל פחימה אליהו בן מאיה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה ציון בן צ'חלה מישא אסתר בת זהרה שאול בן סילביה דוד בן מזה יעקב בן אסתר כל עם ישראל

ה ניסן תשע"ד		05/04/2014	
פרשת מצורע			
הפטרה: "הדבר אשר"- ירמיה לד			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
20:24	19:38	18:25	
20:21	19:41	18:40	ת"א
20:23	19:41	18:31	חמפה
20:22	19:40	18:41	ב"ש

העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ולע"נ ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולילד אלחנן רפאל בן איריס

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזירי בן ימנה וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה - הכשרת פלים לפסח - חלק ב'

אדם הרוצה להשתמש בפסח באותם כלים, שמשמש בהם כל השנה, האם רשאי וכיצד?
להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

שאלה:

תשובה:

- **כלי זכוכית**- לשיטת הספרדים, אינם בולעים חמץ, ולכן אינם צריכים שום הכשר לפסח, ואפילו הכניסו לתוכם חמץ גמור, כגון בירה, יש להתיר על ידי שטיפה בלבד. כלי זכוכית, הנקראים פיירקס, שמבשלים בהם על האש, וכן דורלקס, מותרים בשטיפה והדחה בלבד. אולם לשיטת האשכנזים, אין להם תקנה ואסור להשתמש בהם.
- **כלי חרס**- (ספלי קפה) אין מועיל להם שום הכשר, ואם השתמשו בהם בחום, אין הגעלה מועלת להם כלל. ומכל מקום "הכיוור" שרוחצים בו הסירים והצלחות, אפילו הוא עשוי מחרסינה- יערה עליו רותחין, אז מותר להשתמש בו בפסח.
- **תנור**- חייב לשפשף היטב את דפנות התנור בחומר ניקוי (עם צמר פלדה) מכל שמנונית, שנספגה שם. לאחר שהבריקו, מדליקו 'על ריק' למשך שעה, בטמפרטורה הגבוהה ביותר. וידאג שעד כניסת החג יעברו 24 שעות, שלא השתמשו בו כלל.
- **מיקרוגל**- ראשית עליו להוציא את כלי הזכוכית הנתון בו (ניתן לשליפה) ולהדיחו במים רותחים. לאחר מכן עליו לנקות היטב את הדפנות עם חומר פוגם. בנוסף יש לשים כוס מים ובתוכו חומר ניקוי ולהדליק למשך רבע שעה. וכן לא להשתמש 24 שעות במכשיר.

זהירות מלשון הרע

עד כמה רבותינו נזהרו מעוון לשון הרע, זאת לא ניתן לתאר ולשער. להלן סיפור מופלא, המראה, כי אף בהיותם עוללים לימים, גם אז נזהרו בדבר. ומעשה שהיה - כך היה: כאשר היה האדמו"ר רבי שמואל שניאורסון מליובאוויטש זצ"ל כבן ארבע, הביא החייט אל ביתם בגד שתפר עבור הרבנית. והנה בעוד אמו הרבנית מתבוננת בבגד החדש, ניגש הילד אל החייט ושלף מתוך כיסו פסת אריג זהה לאריג, שממנו נתפר הבגד.

למראה האריג שבידי הילד סמקו פני החייט, והוא מלמל במבוכה: "סליחה. שכחתי לחלוטין שנתרה פיסת אריג... סלחו לי...". כאשר עזב החייט את הבית פנתה הרבנית אל בנה הקטן בדברי תוכחה: "מדוע העלבת את החייט?" - ייסרה אותו, והילד פרץ בבכי מר. חלפו שבועות מספר, ובאחד הימים נכנס הילד אל חדרו של אביו. "אבא" - שאל הפעוט - "כיצד ניתן לתקן עוון של הלבנת פנים?" - "מדוע תשאל זאת בני?" ביקש האב לדעת. "רצוני לדעת זאת", השיב הילד ולא יסף. כאשר נודע הדבר לרבנית, התפלאה מאד. היא שאלה את הילד: "מדוע לא סיפרת לאבא את המעשה כולו?" השיב לה הילד: "לא די שנכשלתי בהלבנת פנים, האם עליי לעבור גם על עוון לשון הרע?"...

שמיעת לשון הרע

כל אימת שמישהו דיבר עם הגה"צ רבי מרדכי צוקרמן זצ"ל (תלמיד החפץ חיים זצ"ל), היה דרוך כמהלך על גבי גחלים לבל ייכשל חלילה בשמיעת דבר אסור. ראו בחוש, שנזהר בלשונו על פי כל דקדוקי הלכות שמירת הלשון, ולא הביא את עצמו לידי שאלות. ולא רק מחמת זהירותו מלהיכשל באיסורים, אלא גם מעומק הציווי "וְאֶהְבֶּתְּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ" (ויקרא יט, יח) - מאן דעלך סני, לחברך לא תעביד". לא שמעו ממנו מילת גנאי על שום אדם. הוא היה מדבר בגנות פעולות שונות על מנת לחזק את בניו ותלמידיו, אבל מימיו לא הזכיר שום אדם מסויים.

רבי מרדכי שקל כל דיבור קודם שהוציאו מפיו, אם הוא ראוי על פי ההלכה. בהערותיו לדברי הרא"ש (אורחות הרא"ש אות ל): "ויקל בעיניך הוצאות ממונך מהוצאת דבריך", ביאר רבי מרדכי: "על הוצאת ממונך, הקב"ה ימלא חסרונוך, אך על דבריך, הרי תצטרך ליתן דין וחשבון על כל דיבור ודיבור!"

וכבר היה מעשה, כשאחד ממכריו התנדב להסיעו ברכבו משמחה שהשתתף בה. במשך הנסיעה ליהג הנהג דברים של דופי על אחד המכובדים שהשתתפו בשמחה, שתבע לקבל כיבוד כראוי לו. משיצא רבי מרדכי מהרכב, הביע בנו את תמיהתו בפני אביו: "מדוע אינו מודה לנהג על החסד, שגמלו שהסיעו לביתו, כדרכו תמיד להודות בלב חם ובהרעפת ברכות?!"
נתכרכמו פניו של ר' מרדכי והשיב: "על מה להודות? על לשון הרע שהלעיטנו?!" יחיד ודורו

אי"ה גם השנה יהא ניתן להשיג מצות מהודרות בנוסח ספרדי (עבות ורכות) בהשגחה מהודרת.
למעוניינים, נא לפנות לרב אליהו פנחסי שליט"א בטל' 052-6329144
מניסיון שנים עברו, אותם שלא נרשמו מראש אזל עבורם המלאי!

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זיווג הגון,
חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל' 052-6329144

הרב המקובל נתן בוקובזה זצ"ל - נולד בארץ ב-כ"ג אב ה'תשכ"ג (1963) למשפחה מרובת ילדים בה 15 בנים ובנות, הרב היה השמיני במספר ונקרא ע"ש ר' נתן פרז'ון (רב העיר אשקלון). לאחר נישואיו עבר להתגורר בנתיבות, כשהוא פותח כולל לאברכים. דאג להחזיק את הכולל, ולתמוך באברכים בחיי היומיום. את כל חייו הקדיש למשפחות נזקקות. הקים ארגון חסד גדול אשר חילק מידי חודש בחודשו סכומי כסף עצומים לאנשים מעוטי יכולת, ארגון החסד התפרסם בעיקר בזכות ה"קמחא דפסחא" שהיה עורך מידי שנה. בשעות הבוקר היה מקבל קהל. רבים פנו אל הצדיק ונושעו. בהמשך היום יצא למרחבי הארץ כדי למסור שיעורי תורה.

גאון בנגלה ובנסתר. בעל רוח-הקודש. מוצא פיו וברכותיו מתקבלים בשמים ומשנים סדרי בראשית. במבט קל היה יודע מיהו האדם העומד בפניו, מהן בעיותיו ומה יהיה עימו. לשאלת תלמידיו מהיכן זכה לראות זאת השיב, שתולה את הדבר במעשה החסד שלו, שכן כל מהותו הייתה חסד (הצדיק ציין את דברי המכתב מאליהו על הקשר בין החסד לראייתו הרוחנית המדהימה). היה שוטף בעצמו את ביה"כ.

שמו חזקוהו הוסף לו בחו"ל, לאחר שהתגלתה המחלקה בגופו של הצדיק. כאשר הרה"ג מרדכי אליהו זצ"ל הגיע אליו בתקופת המחלה בה שכב על ערש דווי לפני שנפטר, דאגתו היחידה הייתה "מה אעשה עם כל האנשים שתלויים בי?". קירב יהודים רבים לאביהם שבשמים. בעל אהבת ישראל עצומה.

בעל מתק שפתיים. בהיותו נואם סחף אחריו קהל רב. היה אומר, שבמקום שאנשים יחפשו סגולות, שיתחזקו בתורה ובמצוות שלהם, כי זו הסגולה הגדולה ביותר. התבטא כמה פעמים לפני כן, שעתידי לחלות ולהיפטר צעיר. על שמו הוקמו מוסדות החסד 'מאורות נתן'.

בשבת האחרונה ביקש במפגיע להתפלל תפילת מנחה, וביטל את הבקשה לדחות את התפילה בזמן מה. ולאחר התפילה אמר וידוי, למרות שמדובר בתפילת שבת בחודש ניסן שאין בו אמירת וידוי ותחנונים. נפטר בשבת קודש פרשת צו- שבת הגדול, י' בניסן ה'תשס"ו (2006). לאחר שנזדכך ביסורים קשים ומרים, אותם קיבל באהבה. ציונו בבית העלמין בנתיבות. חי כ-42 שנים. ההלווייה נערכה ביום א' עפ"י עצת הגאון ר' יששכר מאיר זצוק"ל כדי לאפשר לאלפים ללוותו בדרכו האחרונה.

אביו: ר' דניאל. **אמו:** מרת חיה. **אשתו:** מרת יעל שתחי' למשפחת ברבי. **ילדיו:** דניאל, אליהו שלום, משה כלפון, חיה, עמרם אלדד. **מרבותיו:** הרה"ג יששכר מאיר, הרה"ג ראובן יוסף גרשנוביץ- ראשי ישיבת הנגב. **חברותא:** בתקופה מסוימת למד עם הגאון המקובל ר' מרדכי אליהו זצוק"ל. **מספריו:** זכרון נתן- מדברי תורתו (יצא בשנה השלישית לפטירתו על ידי בנו) • **עמוד החסד**- מתאר את חיי הצדיק (נערך ע"י ר' יהודה אדרי). בנוסף הרב כתב ספר שלם על הלכות מעשרות (בהם הקפיד עד מאוד והחדיר זאת לציבור אך לא הספיקו להוציאו לאור- הכתבים בידי המשפחה)

הקבלן עמוס אליה מנתיבות מספר: "באחד הימים הבאתי איתי לנתיבות חבר, קבלן במקצועו, שבא יחד עם אחיו. דיברתי עם הצדיק בטלפון, והוא אמר לי שניפגש בציון הבבא סאלי זיע"א. כשנפגשנו, הציג הקבלן את עצמו בפני הרב: 'קוראים לי גל, אני קבלן, הרב שאל: 'גל מה?' והוא ענה: 'גל יניב', הרב שאל שוב: 'למה שינית את שמך?', הקבלן החוויר, הרב המשיך 'סימן טוב משנים?' ואז הרב אמר לו: 'תראה, אתה נמצא בתקופה הכי טובה שלך, בין הקבלנים הטובים והגדולים, ועוד מעט תזכה בעבודה גדולה מאוד'. ואכן הוא זכה במרכז, פרויקט גימור של בניין משרד הביטחון בקריה. לאחיו שהיה איתו, אמר: 'בעזרת ה' בקרוב ברית, נכון?' הלה היה המום, שכן אשתו הייתה בחודש תשיעי".

אחת הפגישות המדהימות, שהיו לצדיק בביקורו במרוקו, הייתה עם שני נכבדים ערבים: שר הגז של מרוקו, ומנהל מס ההכנסה - אדם בשם ראדי חליל, הפגישה נערכה בביתו של מנהל מס ההכנסה. הרב הגיע לביתו המפואר של ראדי חליל הממוקם בשכונה היקרה ביותר בבירה קזבלנקה. הוגשו לפני הרב תמרים ואגוזים, שהערבים נוהגים להגיש לאורחים חשובים, איחל הרב לשר הגז, שימשיך לעשות חיל בזכות יחסו הטוב אל היהודים, וברך אותו ואת משפחתו בשפע של ברכות.

לאחר מכן פנה אל בעל הבית, שנודע כפטרונם של היהודים, והיה מקפיד להסתובב עם תמונה של הרה"ק ר' חיים פינטו זצוק"ל בכיס אחד, וספר תהילים בכיס השני, ואמר לו שיש לו שני עוזרים: האחד נאמן לו, ואילו האחר מחפש תחבולות כיצד להכשיל אותו ע"מ להדיחו ולקבל את תפקידו. בעל-הבית למשמע דברים אלו החוויר, שכן אף הוא חשד בעוזר שלו, אולם הרב הוסיף להפתיעו ואמר: 'כי טעות בידו. דווקא העוזר שבו חושד, הוא הנאמן לו, אלא שהוא 'נודניק', ואילו העוזר השני, אשר תמיד מתנהג לכאורה בנאמנות, הינו הבוגד המנסה להפילו בפח!".

עוד גילה לו, שאם יחפש בארוננו של אותו עוזר 'נאמן', ימצא לכך הוכחות. למחרת, בשעת בוקר מוקדמת, נסע מנהל מס ההכנסה למשרדו, ובדק את ארוננו של אותו עוזר, ואכן מצא שם קלטות, שהעוזר הקליט בסתר ועל ידם התכוון להפילו ולרשת את מקומו. באותה פגישה, הרב הדהים את מנהל מס ההכנסה כש'ספר', לו שיש לו ארבעה ילדים שאינו רוה מהם נחת, 'שבאב' בערבית, הוא הבטיח לו, שאם יעמוד לימינם של היהודים, הוא יינצל ממבקשי רעתו וגם ירוה נחת מבניו. כל הנוכחים התרשמו באופן עמוק מאישיותו היוצאת דופן של הרב, והיו המומים מידיעותיו בכל ענייני השלטון, ועמדות הכוח המקומי ומרוח-הקודש של הרב, זה היה קידוש שם שמים בגויים.

שְׁמִירָה מְלִשׁוֹן הָרַע

להלן סיפור מופלא, שעובד מ"אור דניאל" ויש בו כדי ללמדנו, מה שכרו של האדם הבולם פיו מלשון הרע. ומעשה שהיה, כך היה: אחד ממכריי הקרובים, תלמיד חכם, נאלץ לאחר שכנועים רבים לחתום לשכנו הקרוב והטוב על ערבות להלוואה בסך... חמישים אלף דולר, סכום נכבד, שבדרך כלל אדם מן השורה נמנע מלהיות ערב על סכום כה גדול, מחשש שעם כל הביטחונות והחברות הטובה, ייתכן שביום מן הימים, ייאלץ לשלם מכספו את החוב, אך הלחץ של שכנו והידידות הקרובה מזה שנים רבות עשו את שלהם והלה לא יכל לעמוד מול תחנוניו של חברו שהוא יכול "להציל את חייו", ואם הוא לא לוקח את ההלוואה חיינו מתמוטטים, וזה יכול להשפיע קשות על בריאותו...

ההלוואה, אכן, ניתנה וגם התשלומים הראשונים נפרעו במועד אך לאחר כמה חודשים מתקשרים אל הערב מהגמ"ח. "שלום, מדברים מגמ"ח... אתה חתמת בשעתו ערבות על סך חמישים אלף דולר?" "אכן כן" – משיב הרב הערב. "כפי שסיכמנו בשעת מתן ההלוואה שאם הלווה לא יוכל לפרוע את חובו מכל סיבה שהיא, אתה תשלם את מלוא יתרת הסכום."

"מה, הוא לא משלם?! למה אתם לא פונים אליו שישדר את חובו?" - "צר לי, אין למי לפנות. היהודי נעלם, ומזה מספר חודשים ניסו לחפש באמצעים שלנו ונמנענו עד עתה מלהתקשר אליך. כעת ברור לנו כי הוא אינו בארץ, ואין סיכוי למוצאו ולקבל את ההלוואה". קולו של מנהל הגמ"ח נהיה כעת לתקיף: "אתה מתבקש להגיע ולהסדיר את העניין באופן מידי, כיוון שיש אנשים נוספים הזקוקים להלוואה!"

"אני לא מאמין למשמע אוזני!" – השיב הרב בתדהמה, וזיעה קרה כיסתה את גופו – "אני מכיר את הלווה שנים רבות, ולא ייתכן שהוא יגרום לי זאת! מאיפה יש לי חמישים אלף דולר? יש לי ילדים לחתן, אני עצמי משכורתי היא מהישיבה בלבד ואיני יכול להחזיר סכום כה אדיר!". "אני מאוד מצטער, כבוד הרב, חתימתך מחייבת. אבקשך להגיע למשרדנו ולפרוע את יתרת ההלוואה, כפי שהינך חתום."

הרב לא ידע את נפשו. זיעה קרה נטפה ממצחו וכל מחשבתי נתונות לפתרון הבעיה. איך מחזירים את החוב? ואולי, חשוב לא פחות, כיצד רעייתו לא תתמוטט כאשר תשמע את הסיפור. בשלב ראשון החליט לא לגלות את הדבר באוזני אשתו אלא לנסות להתמודד עם המציאות החדשה והקשה בכוחות עצמו ובסייעתא דשמיא...

וממחשבה למעשה. פנה הוא למנהל הגמ"ח והגיע איתו להסדר פריסת תשלומים בסכומים קטנים על פני מספר שנים. ואכן, מדי חודש בחודשו החל פורע כמה מאות דולרים על פי יכולתו. אין ספק, שאותות מצוקה ודאגה ניכרו על פניו. רעייתו חשה, שהנהגתו והילוכו של בעלה אינם כתמול שלשום. הוא נראה לחוץ, דואג ודעתו אינה מיושבת ונינוחה כבעבר. כדרך של נשים שאלה מפורשות, מה מציק לו. בתחילה ניסה לדחותה, אך כאשר ראה, שאינה מרפה ממנו, החליט לגלות לה, את שאירע ללא ציון שם הלווה... אך גם כאן היא לא הרפתה וניסתה לדעת מי הוא זה, שגרם לה ולבעלה את העוול הנורא הזה, שגרם כמעט להתמוטטות עצבים לה ולבעלה.

בעלה החליט לא לעבור על חטא לשון הרע ויהי מה. כל ניסיונותיה לא שינו את עמדתו, והוא עמד כצוק איתן בניסיון הקשה ושמר על שתיקה מוחלטת בעניין. האישה, שראתה כי אינו מוכן לגלות את שמו, החליטה לא להציק ופסקה מלשאול לשמו של הלווה. החיים המשיכו עם המצוקה הכספית, אך לא גרמו לרפיון בקיום תורה ומצוות ח"ו של אחד מבני הבית.

באחד הימים הגיעה הזמנה לחתונה מאחותה של האישה המתגוררת בארה"ב. בשלב הראשון אשת הרב ניסתה לדחות את הזמנת האחות להשתתף בחתונה בגלל הקשיים הכספיים, שאליהם הם נקלעו, אך אחותה החליטה לממן לה את כרטיס הטיסה ואת ההוצאות הנילוות. כאן כבר לא הייתה ברירה אלא לאשר את ההשתתפות. לא ארכו הימים, והאישה טסה לחו"ל להשתתף בחתונת בת אחותה.

באולם בחו"ל היא פוגשת לפתע את אחד משכניה, שעזב את הארץ עם משפחתו בלי הודעה מראש, והפגישה ביניהם הייתה מרגשת. כן, זו הייתה אותה משפחה, שגרמה לבעלה הרב להיכנס לחובות כבדים, אך כמובן, האישה לא ידעה זאת עקב סירובו של הבעל לגלות את שם הלווה הנעדר והבורח... הלווה, שחי בארה"ב ראה את לבביותה של אשת הרב ואת השמחה, שהיא מפגינה כלפי אשתו עם הגעתם, למרות שהם נכנסו ללחץ כלכלי בעקבות בריחתו מהארץ, החליט שהוא חייב לטוס לארץ ולהחזיר להם את הכסף.

בסתר ליבו אמר: "אם האישה היא כזו צדיקה, ולמרות העוול שגרמתי להם, היא אף לא מנסה לרמוז לנו על כך, והיא מפגינה רגשי חיבה כלפי רעייתי ובנותי. אני לא יכול להמשיך ולעולל להם את העוול הנורא". ואכן, תוך זמן קצר הוא הגיע למשפחה עם שטרות ספורים של חמישים אלף דולר טבין ותקילין, שאסף ממכיריו וידידיו בחו"ל. "שלום, באתי להחזיר לכם את הכסף, שהנכם ערבים לו ובבירור שעשיתי אכן התחלתם לפרוע סכום לא קטן עד כה. אני לא יכול להמשיך ולהשאיר ברשותי את הכסף שהינך ערב לו" – אמר.

הבעל והאישה לא האמינו למשמע אוזניהם. ביום אחד הגיעה הישועה, אף בלא שתכננו זאת. לאחר שנפרד מהם לשלום, אמר הרב לאשתו: "ראי, כמה שווה מילה אחת של לשון הרע – חמישים אלף דולר! אם הייתי אומר לך את שמו ושם משפחתו, היינו מפסידים חמישים אלף דולר! כיוון שכאשר היית פוגשת אותם בארה"ב, היית מתנהגת אליהם בקרירות, ואולי אף היית אומרת להם כמה מילים קשות על העוול, שהם גרמו לנו, כאשר השאירו אותנו אובדי עצות".

ב"רשימות התלמידים" מובא בשמו של הגר"א, שהאדם צריך להגיע למצב שיכאב לו על כך שהוא נאלץ לדבר ונפשו תיגעל מן הדבר, כפי שמביא בספר "חובות הלבבות", שאדם שנאלץ לדבר לשון הרע על חברו יהיה זה אצלו כאכילת עכבר אשר בדרך הטבע אדם מתעב מאוד. רוצה לזכות לחיים מאושרים? – נצור לשונך מרע!!!

כֹּוֹתֵב הַגֶּרְ"א: "אֲדָם הַחוֹסֵם אֶת פִּי מִדְּבוּרֵי לְשׁוֹן הָרַע עַל הַזֹּלָת - הַקֶּב"ה מְכַפֵּר לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְזֶהוּ יוֹתֵר מִכָּל הַתַּעֲנִיּוֹת וְהַסִּיּוּפִים שֶׁפְּעוּלָם.. וְכֵן יִכְפֹּר לוֹ כָּל עֲוֹן וְנִצּוֹל מִשְׂאוֹל תַּחְתִּית...".

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזיז בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה אברהם בן מלכה ז"ל	הרב שבתי בן אסתיא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל	לע"נ תמצב"ה
--	---	---	---	----------------